

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Wspólne posiedzenie
Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych (220.),
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji (254.),
Komisji Ustawodawczej (376.)
oraz Komisji Gospodarki Narodowej (231.)
w dniu 5 maja 2015 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne (cd.) (druk senacki nr 871, druki sejmowe nr 2824, 3275 i 3275-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej Marek Ziółkowski)

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Dzień dobry państwu.

Otwieram oficjalnie posiedzenie czterech połączonych komisji: Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, Komisji Ustawodawczej, Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz Komisji Gospodarki Narodowej.

W imieniu panów przewodniczących powiem, że to ja będę miał zaszczyt prowadzić to posiedzenie.

Przypomnę, że to jest druga część obrad na ten sam temat, dosyć wnikliwa debata została przeprowadzona w zeszłym tygodniu. Owocem tej debaty są poprawki, które wszyscy państwo senatorowie mają przed sobą.

Zaraz do nich przejdę, ale najpierw chciałbym powiedzieć, że jest z nami pan minister Kozdroń reprezentujący Ministerstwo Sprawiedliwości – witam, Panie Ministrze – tudzież obecni są przedstawiciele Ministerstwa Finansów i Związku Banków Polskich. Myślałem, że jest też ktoś z Ministerstwa Gospodarki, ale w spisie nikogo nie widzę. Wiem jednak, że Ministerstwo Gospodarki także jak gdyby interweniowało i zgłaszało własne propozycje.

Proszę państwa, sytuacja wygląda następująco: wszyscy państwo mają przed sobą druki, a te druki dzielą się na dwie części. Pierwsza to zestawienie propozycji poprawek do ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, które ma sto osiemdziesiąt pięć punktów; w istocie jest to dwieście pięćdziesiąt poprawek, bo niektóre punkty stanowią jak gdyby kilka połączonych poprawek. Proszę państwa, co do tego, z czego te poprawki wynikają i jaki jest stosunek Ministerstwa Sprawiedliwości do tych poprawek... Chciałbym najpierw oddać głos panu ministrowi, a potem miałbym prośbę, żeby pan mecenas przedstawił stanowisko Biura Legislacyjnego, sam powiem o tym bardzo krótko. Otóż problem polega na tym, że tu chodzi o uzgodnienie dwóch ustaw; większość przepisów jednej z nich, czyli prawa upadłościowego, będzie jak gdyby wycofana, przeniesiona do prawa restrukturyzacyjnego. Chodzi o to, żeby te wszystkie ustawy zgrać dokładnie, żeby była odpowiednia terminologia, porządek, struktura, żeby wszystko było dopasowane. W moim mniemaniu to wygląda tak, że wszystkie dotyczące tego poprawki mają charakter strukturalny, porządkujący i legislacyjny. Chciałbym, żebyśmy najpierw porozmawiali właśnie na temat tych stu osiemdziesięciu

pięciu punktów, czyli dwustu pięćdziesięciu poprawek. Chciałbym głosowania nad nimi jakoś zablokować, ale na ten temat potem porozmawiamy.

Panie Ministrze, w tej chwili udzielam panu głosu. Jakie jest stanowisko rządu wobec tego wypracowanego przez rząd i Biuro Legislacyjne – no, trudno to nazwać kompromisem – dzieła legislacyjnego. Proszę, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Chciałbym na wstępie potwierdzić stanowisko prezentowane przez pana przewodniczącego, że są to głównie poprawki redakcyjno-legislacyjne. W większości to nie są poprawki merytoryczne, są tylko cztery poprawki merytoryczne, które proponujemy i które będziemy popierać. Chodzi po prostu o to, że w ocenie Biura Legislacyjnego Senatu zaproponowane zmiany będą lepiej dookreślały i oddawały intencje ustawodawcy. I my z tymi poprawkami redakcyjno-legislacyjnymi zgadzamy się w całości.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Chciałbym w tym momencie oddać głos panu legislatorowi, żeby może rozwinął krótko temat tego, jaki jest charakter poprawek. Chodzi o to, żeby wszyscy państwo senatorowie... Mamy to zestawienie poprawek.

Panie Mecenasie, proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo!

Faktycznie stanęliśmy przed zadaniem połączenia ze sobą w jednym akcie normatywnym w taki sposób, aby w systemie prawnym był porządek, dwóch aktów dotychczasowych, czyli nowej ustawy – Prawo restrukturyzacyjne i nowelizowanej ustawy – Prawo upadłościowe. Tak jak już wskazywali pan przewodniczący i pan minister, tak naprawdę większość zmian ma na celu systematyzowanie obu tych aktów. Stąd też, jak zapewne zwróciliście pań-

stwo uwagę, czytając zestawienie proponowanych poprawek, większość poprawek dotyczy równolegle i ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, i ustawy – Prawo upadłościowe. Jest tak po to, aby analogiczne instytucje w obu tych ustawach regulowane były analogicznie. Jeżeli pojawiają się poprawki, które na pierwszy rzut oka mogłyby być klasyfikowane jako poprawki merytoryczne, proszę państwa, to zazwyczaj ich geneza bierze się stąd, że podobne rozwiązanie przewidziano w prawie restrukturyzacyjnym, a powinno być również w upadłościowym, albo na odwrót, to znaczy było w upadłościowym, a powinno być również w restrukturyzacyjnym. Porządkujemy strukturę również poprzez dawanie przepisowi właściwego miejsca w strukturze aktu, proponując zastosowanie odpowiedniej techniki nowelizacyjnej tam, gdzie ta technika została w sposób zbyt daleko posunięty uproszczona przez ustawodawcę sejmowego, ujednocimy terminologię, poprawiamy odesłania, a więc tak naprawdę oczyścimy legislacyjnie ten obszerny akt normatywny. To, że poprawek jest tak dużo, nie wynika bynajmniej z faktu, że ustawa jako taka jest zła, tylko z tego, że to dwa potężne akty normatywne, a więc prawo restrukturyzacyjne i prawo upadłościowe. Im dłużej byśmy nad tym pracowali, tym więcej tego rodzaju poprawek mogłoby w tym akcie się znaleźć po to, żeby w ostatecznym rozrachunku był on dobrze przygotowaną ustawą. Przypominam, że mówimy o dwóch ustawach typu podstawowego, bo są to dwie ustawy typu „prawo”... itd., a więc te, które mają nam wyznaczać standardy prawidłowej legislacji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Proszę państwa, chciałbym zatem powtórzyć: mamy do czynienia z bardzo ważnym aktem prawnym, przedyskutowanym na poprzednim posiedzeniu komisji i przedyskutowanym potem dogłębnie w czasie wspólnych prac ministerstwa i Biura Legislacyjnego. Pod tym względem staranność została dochowana. I teraz, proszę państwa, musimy zastanowić się... Ja chciałbym zaproponować pewną procedurę i ewentualnie prosić o głosy co do tej procedury. Zaraz potem przejdę oczywiście do innych kwestii, bo są jeszcze osobne poprawki, na przykład pana senatora Matusiewicza, ale to na razie wyłączam z rozważań. Potem będą jeszcze poruszane inne kwestie, a teraz chciałbym zastanowić się nad tym blokiem poprawek. Państwo senatorowie, są następujące możliwości. Jeżeli założymy, że to wszystko to są poprawki legislacyjno-czyszczące, co do których jest pełna zgoda ministerstwa i Biura Legislacyjnego, to ja mogę zaproponować dwie, a właściwie trzy możliwości. Po pierwsze, możemy przegłosować to wszystko razem, w jednym bloku, jeżeli nikt nie wyrazi sprzeciwu, bo tu prawie liberum veto obowiązuje. Po drugie, możemy głosować nad grupami poprawek, zbierając je po dwadzieścia, po dwadzieścia punktów, a państwo je będą na bieżąco przeglądali. Ewentualnie możemy oczywiście głosować nad pojedynczymi poprawkami. Wtedy wyszłoby sto osiemdziesiąt pięć głosowań, bo liczyłyby się punkty... Pytam o to teraz, ponieważ moja propozycja jest w tym przypadku...

Panie Senatorze, Panie Przewodniczący, proszę bardzo.

Senator Michał Seweryński:

Ja mam propozycję, żebyśmy zapytali członków komisji, czy nie mają uwag do jakiejś konkretnej poprawki w tym bloku. Bo może nie mają zastrzeżeń co do całej propozycji pana przewodniczącego, ale może jakąś konkretną poprawkę czy dwie chcieliby omówić osobno, zanim byśmy przeszli do całego bloku poprawek.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Znakomita propozycja. To znaczy członkowie czterech komisji...

Pan marszałek Wyrowiński. Proszę bardzo, Panie Marszałku.

Senator Jan Wyrowiński:

Z tego, co mówił pan minister, wynikało, że cztery poprawki mają charakter merytoryczny. Może właśnie nad tymi, które mają charakter merytoryczny, głosować odrębnie? Wydaje mi się, że w przypadku pozostałych możemy zastosować propozycję pana przewodniczącego.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Taka jest propozycja pana marszałka.

Czy ktoś miałby zastrzeżenia do jakiejś poprawki? Chodzi o to, o czym mówił pan senator Seweryński.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ale do tych punktów czy chodzi o coś nowego, nowy punkt?

(Senator Jan Rulewski: O nowy punkt.)

To nowy na razie zostawmy, za to zdejmijmy...

Panie Ministrze, mówił pan o czterech poprawkach merytorycznych, że tak powiem, wywołując wilka z lasu. Jakie to są poprawki? Może krótko pan by powiedział? Sądzę, że nad nimi możemy się pochylić oddzielnie, zgodnie z propozycją pana marszałka. Które to są punkty?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń:

Może rzeczywiście niepotrzebnie tego wilka z lasu wywołałem, ale chodzi o taką sprawę... Udzielę zaraz głosu pani sędzi Hrycaj. Chciałbym powiedzieć, że jeżeli chodzi na przykład o art. 5 ust. 4 prawa restrukturyzacyjnego, to tutaj przez Biuro Legislacyjne zostało zaproponowane upoważnienie dla ministra sprawiedliwości w zakresie wydania aktu podustawowego; uzupełniono to o dodatkowe elementy, dodatkowe wytyczne. W naszej ocenie te wytyczne są po prostu pełniejsze, dopełniające... Nie ma powodu, żeby kwestionować takie wytyczne, skoro są one lepsze od tych, które proponowaliśmy.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

To pierwsza poprawka z czterech merytorycznych. Następna, Panie Ministrze.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń: Proszę, Pani Sędzio.)

**Ekspert w Departamencie Legislacyjnym
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Anna Hrycaj:**

Dziękuję.

Następna poprawka jest zmianą tożsamą w prawie restrukturyzacyjnym i w prawie upadłościowym. W prawie restrukturyzacyjnym jest to dodanie artykułu w roboczej numeracji nazwanego art. 152a, który będzie brzmiał następująco: „Do wierzytelności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przepisy dotyczące wierzytelności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stosuje się odpowiednio”. Taka sama zmiana będzie w prawie upadłościowym. W istocie rzeczy ta poprawka nie zmienia aktualnego stanu prawnego. Wynika z jednej rzeczy. Otóż obecnie w ustawie o KRUS jest odwołanie w pozostałym zakresie do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Z kolei w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych jest art. 25, który mówi o tym, w jakim zakresie składki na ubezpieczenie społeczne mogą być bądź nie mogą być objęte układem. Ten art. 25 jest uchylany przez tę ustawę, ponieważ jego treść jest przenoszona do prawa restrukturyzacyjnego. Z uwagi na taki zabieg legislacyjny mogłoby się okazać, że w ustawie o KRUS nie ma odpowiedniego odwołania i składki na ubezpieczenie społeczne rolników nie są chronione. A więc to jest tylko kwestia zmiany legislacyjnej. Ponieważ art. 25 z ustawy o ZUS przenosimy do prawa restrukturyzacyjnego, to należy dodać w prawie restrukturyzacyjnym i analogicznie w prawie upadłościowym przepis, że do wierzytelności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przepisy dotyczące wierzytelności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stosuje się odpowiednio. Do tej pory te składki były zrównane pod względem ich ochrony i taka sytuacja ma pozostać nadal. To druga i trzecia poprawka.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

A więc, Pani Sędzio, w moim mniemaniu to też jest jak gdyby poprawka czyszcząca, niewnosząca zmian merytorycznych...

(Ekspert w Departamencie Legislacyjnym w Ministerstwie Sprawiedliwości Anna Hrycaj: Tak, tak, czyszcząca.)

...tylko dopasowująca poszczególne ustawy do siebie. Mówię to w związku z pytaniem pana marszałka.

Proszę bardzo o następne...

(Wypowiedź w tle nagrania)

Tak, właśnie.

Teraz ad vocem pan senator Michalski.

Senator Jan Michalski:

Nie ad vocem. Bardzo proszę o podawanie numeru porządkowego poprawki w spisie, bo go nie usłyszałem.

(Głos z sali: Pięćdziesiąta siódma uwaga w zestawieniu...)

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Pięćdziesiąta ósma... I prosiłbym też bardzo...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń: A pierwsza to była poprawka czwarta...)

To znaczy punkt czwarty... I teraz pięćdziesiąta ósma...

A więc jeszcze dwie nam zostały...

(Głos z sali: To była pięćdziesiąta siódma, nie pięćdziesiąta ósma.)

Pięćdziesiąta siódma, przepraszam. Cztery i pięćdziesiąt siedem.

Proszę bardzo, Pani Sędzio.

**Ekspert w Departamencie Legislacyjnym
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Anna Hrycaj:**

Została tak naprawdę jeszcze jedna, ponieważ poprawka dotycząca KRUS obejmowała dwie poprawki, jedną w prawie restrukturyzacyjnym, jedną w upadłościowym, czyli de facto są to jakby dwie poprawki w jednej poprawce. A więc została jeszcze jedna. Ta poprawka, sześćdziesiąta dziewięć w zestawieniu, która dotyczy zmiany art. 179 ust. 1, w istocie rzeczy jest to bardziej poprawka czyszcząca, ale potraktowaliśmy ją jako merytoryczną, żeby wyjaśnić precyzyjnie... Chodzi mianowicie o to, że przepis ten dotyczy sytuacji, kiedy wierzyciela, którego wierzytelność jest zabezpieczona rzeczowo, czyli na przykład hipoteką, można objąć układem mimo braku jego zgody. Ten przepis w obecnej wersji wskazywał, że można to zrobić wtedy, kiedy zostaną mu przedstawione propozycje układowe, które przewidują zaspokojenie jego wierzytelności w stopniu porównywalnym z tym, jakiego mógł się spodziewać przy dochodzeniu tej wierzytelności z przedmiotu zabezpieczenia, czyli na przykład z nieruchomości obciążonej hipoteką. Zwrócono nam uwagę – zrobił to pan legislator – że sformułowanie „w stopniu porównywalnym” jest bardzo nieostre i na tym tle może pojawić się wiele konfliktów oraz różnego rodzaju interpretacji. Tak samo sformułowanie „mógł”, czyli użycie czasu przeszłego, rodziłoby wątpliwości, w jakim momencie czasowym „mógł”. A więc proponujemy takie brzmienie: jeżeli przedstawiono mu takie propozycje układowe, które przewidują zaspokojenie jego wierzytelności w stopniu nie niższym od tego, jakiego może spodziewać się przy dochodzeniu wierzytelności z przedmiotu zabezpieczenia. Potraktowaliśmy tę propozycję jako merytoryczną, bo...

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Pan senator Seweryński chciałby się wypowiedzieć. Proszę.

Senator Michał Seweryński:

To w gruncie rzeczy poprawka językowa, redakcyjna, polepszająca sens tego przepisu.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Proszę państwa, zatem mamy...

Chciałbym ponowić pytanie, czy są jeszcze uwagi dotyczące tego bloku.

Pan senator Matusiewicz, proszę bardzo.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panowie Przewodniczący! Wysokie Komisje! Panie Ministrze!

Mam pytanie do pana legislatora, chciałbym, żeby rozwiął moje wątpliwości. Dotyczy to poprawki trzydziestej siódmej i wszystkich następnych. Dotychczasowy zapis był taki, że operowało się pojęciem „numer KRS”. Pan legislator czy cały zespół wprowadzają określenie „numer w Krajowym Rejestrze Sądowym”. Czy chodzi tutaj konkretnie o numer sprawy KRS, czy chodzi o numer w KRS, na przykład REGON?

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, zmiana w tym zakresie de facto sprowadza się tylko do zastąpienia wyrazów „KRS” wyrazami „Krajowy Rejestr Sądowy”. Chodzi o to, że w tej ustawie nie wprowadzono, proszę państwa, skrótu pojęcia „Krajowy Rejestr Sądowy”. W związku z tym my nie możemy posługiwać się w ustawie skrótem KRS, tylko powinniśmy posługiwać się właściwą w tym zakresie nomenklaturą przewidzianą w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym. Ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym posługuje się nomenklaturą „numer w Krajowym Rejestrze Sądowym”. I tutaj chodzi nie o numer sprawy, tylko o numer, który identyfikuje na przykład przedsiębiorcę. Tak jak jest numer w centralnej ewidencji działalności gospodarczej, tak samo jest numer w Krajowym Rejestrze Sądowym. Są inne numery, które służą do identyfikacji, na przykład osobę fizyczną identyfikuje numer PESEL. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Czy pan senator Matusiewicz jest usatysfakcjonowany odpowiedzią?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę państwa, i teraz jesteśmy w takiej sytuacji, że nie ma więcej pytań do tego bloku stu osiemdziesięciu pięciu punktów i w związku z tym dwustu pięćdziesięciu poprawek. Moglibyśmy to próbować przegłosować w całości, tylko że, jak rozumiem, poprawka senatora Rulewskiego modyfikowałaby jedną z tych poprawek, które są w tym bloku albo... Jak to wygląda?

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Mogę?)

Tak.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Prosiłem o to, żeby najpierw wysłuchać pana senatora Rulewskiego, żeby się nie okazało, że Wysokie Komisje przegłosują poprawki zaproponowane przez Biuro Legislacyjne, a potem się okaże, że któraś z tych poprawek stoi w sprzeczności z tym, co pan senator Rulewski chce zaproponować. Wtedy doszłoby do kuriozalnej sytuacji, że musielibyśmy robić reasumpcję celem wyprostowania wszystkiego.

(Senator Piotr Zientarski: I moje, jeszcze wcześniej...)

Dlatego poprawki pana senatora Matusiewicza, te, które zechce zgłosić pan senator Zientarski...

(Senator Piotr Zientarski: Już zgłaszam.)

...plus to, co będzie zgłaszał pan senator Rulewski, jako poprawki zapewne merytoryczne proponowałbym rozpatrzyć w pierwszej kolejności, bo to może mieć istotny wpływ na to, co my później technicznolegislacyjnie zapiszemy w zestawieniu poprawek. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

A więc mamy zgodę co do procedury głosowania nad dużym blokiem poprawek.

Przed tym głosowaniem, zgodnie z tym, co powiedzieliśmy przed chwilą, przystępujemy do wysłuchania senatorów przedstawiających poprawki.

Senator Rulewski, proszę bardzo.

Senator Jan Rulewski:

Dziękuję Wysokiej Komisji, zwłaszcza panu przewodniczącemu, za pamiętanie o tym, że była sygnalizowana przeze mnie poprawka do tej ustawy. Podtrzymuję swoje stanowisko. A to stanowisko, już zredagowane, w postaci poprawki do art. 342, zmierza do tego, żeby utrzymać prymat ściągania należności z masy upadłościowej dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i oczywiście prawdopodobnie KRUS, jeśli występowałyby to połączenie, jako instytucji publicznoprawnych. Uzasadnię to następująco, Wysokie Komisje i Szanowni Obecni. Otóż pan minister, referując na ostatnim posiedzeniu tezy wystąpienia poparte pisemnym uzasadnieniem, moim zdaniem wprowadził Wysokie Komisje w błąd. Uzasadniając potrzebę zrównania podmiotów, w tym przypadku ZUS i KRUS, które są reprezentantami wierzycieli, to jest płacących składki mozołnie przez wiele lat, dowodził, że poprawka dotycząca przywileju pierwszeństwa w ściąganiu z masy upadłościowej uaktywni ZUS. To jest głęboka nieprawda i błąd. Otóż moje wywiady przeprowadzone w ZUS wykazują, że procedury dotyczące ściągania należności są uregulowane prawem. A procedura jest, powiedziałbym, bardzo rozwinięta – od upomnienia poprzez włączenie sędziego komisarza, rady wierzycieli, w której też występuje ZUS, aż do działań o charakterze kar egzekucyjnych w urzędach skarbowych. I jest to procedura znana na całym świecie. To po pierwsze. Po drugie, co ważniejsze, praktyka, która została wykazana w sprawozdaniu NIK za lata 2012–2013, wykazuje miękkość tych procedur – odwrotnie, niż pan minister powiedział – w efekcie czego zadłużenie w ciągu roku z tytułu egzekucji wzrosło 10,5 miliarda. Na dzisiaj jest taka sytuacja, że w wyniku miękkiej postawy ZUS i urzędów skarbowych, czyli Ministerstwa Finansów, obywatele polscy pracujący i płacący składki stracili 55 miliardów zł. Nie są mi znane motywy, dla których rząd, w szczególności pan minister, dowodzi, że to ZUS jest zamordystą czy też aktywistą, którego interesuje tylko interes jednostkowy ZUS, a nie społeczny. Nie są mi znane te powody, dlaczego kolejny raz ludzie wykorzystujący sytuację upadłości z jednej i z drugiej strony dostają

premie w postaci – bo w ostateczności tak się to zakończy – niezapłacenia zobowiązań zusowskich. Dlaczego płacić za to mający obywatele, którzy pracują? Znana jest panu ministrowi sprawa – ma pan takie statystyki – że upadły postępuje o krok przed wierzycielem, czyli przed obywatelem. Wysokie Komisje, wykazałem również wcześniej, że o ile inni wierzyciele, na przykład podmioty gospodarcze, mają szansę na co dzień obserwować zachowanie upadłego czy też kogoś na chwilę przed upadłością, o tyle takiej możliwości nie ma ten konkretny wierzyciel, ten, który płaci składki. To zrównywanie jest moim zdaniem wyrazem tendencji do dokonywania rabunku ubezpieczonych, do niszczenia systemu, który był jednym z największych osiągnięć polityki społecznej w III Rzeczypospolitej. Być może na to się złożyło też to, Wysokie Komisje, że przejęto fundusz OFE i jest okazja, żeby rozdawać te pieniądze, rozdawać, a nie gospodarować nimi. Dlatego moja poprawka zmierza do ustalenia tego, co jest właściwie powszechne na świecie, również w Unii Europejskiej, może z wyjątkiem Niemiec i Austrii, ale zwracam uwagę, że tam instytucje ubezpieczeniowe mają nadwyżki pieniędzy. Moja poprawka zmierza do tego, żeby zachować prawa, a nie uprzywilejowanie wierzycieli, którzy na co dzień nie mogą dokonywać weryfikacji procesu upadłości. Zatem twierdzenie pana ministra jest głęboko niesprawiedliwe, moim zdaniem jest niekonstytucyjne, bo podważa konstytucyjną zasadę zabezpieczenia społecznego. I stąd moja poprawka zmierza do tego... Nieuzasadnione jest również to, że w tej pierwszej kategorii można rewindykować tylko te kwoty, których nie opłacono w ZUS, sprzed trzech lat, a już sprzed czterech czy pięciu lat – nie. Pan minister wyklucza to nawet w przypadku grupy drugiej, gdzie są również inne należności. Ale dlaczego ma to być wykluczone? W ogóle nie jest dla mnie jasne to, dlaczego mają to być tylko trzy, a nie cztery lata. To jest jakby kolejna amnestia po abolicji, po niedawno uchwalonej ustawie dotyczącej rozkładania na raty zobowiązań, jakie przedsiębiorcy mieli płacić w odniesieniu do swoich pracowników. W tym kontekście ja rozumiem, że zdania komisji mogą być różne, ale wydaje mi się, że jest konieczny głos w obronie dobra wspólnego, które w Polsce nigdy nie było... nie było to silną stroną Polski, a tym dobrem jest system ubezpieczeń.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Panie Senatorze, ja chciałbym dostać te...

I teraz poproszę pana ministra o ustosunkowanie się do tego.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę państwa, mogę to odczytać: w art. 342 ustawy skreśla się w pkt 1 fragment „przypadające za trzy ostatnie lata przed ogłoszeniem upadłości”; i skreśla się w pkt 2 tegoż artykułu „oraz pozostałe należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne”. To jest treść legislacyjna poprawki, którą przedstawiał pan senator Rulewski.

(Głos z sali: Ja mam...)

To najpierw może pan przewodniczący, proszę bardzo, a potem poprosimy pana ministra.

Proszę bardzo, Panie Przewodniczący.

Senator Michał Seweryński:

Panie Senatorze, czy pan mógłby jeszcze dopowiedzieć, na czym polega sens tej poprawki? Jeżeli ja dobrze zrozumiałem, to chodziłoby o to, żeby wierzyciele, czyli ci ubezpieczeni, którzy płacili i którzy mają prawo liczyć na świadczenia z ZUS, mieli pierwszeństwo w roszczeniach... Tak? Przed kim? Tu chodzi o to, żebyśmy zrozumieli kierunek, w jakim zmierza ta poprawka.

(Senator Jan Rulewski: Mogę?)

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Proszę bardzo.

Senator Jan Rulewski:

Przed tymi innymi grupami...

(Głos z sali: Proszę włączyć mikrofon.)

...na które składają się instytucje, wierzyciele prywatni i komercyjni...

(Głos z sali: Mikrofon!)

Przepraszam. ...Inne podmioty, czyli wierzyciele prywatni, przedsiębiorstwa, szpitale, instytucje, różne instytucje – komercyjne i niekomercyjne notabene – które, zwracam na to uwagę, świadomie podjęły ryzyko gry na rynku gospodarczym i z tego tytułu nie przysługuje im równość w zestawieniu z instytucjami publicznoprawnymi, jakimi są ZUS czy też urząd podatkowy. Te instytucje nie są sobie równe. Instytucje gospodarcze przystępują do działań gospodarczych ze świadomością ryzyka, wygranej bądź przegranej, i z tego tytułu nie mogą być zrównywane z ZUS.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Proszę, pan senator Seweryński.

Senator Michał Seweryński:

Ja już upewniłem się, że dobrze rozumiem intencje pańskiej poprawki. Tylko mam wątpliwości, czy zaproponowana tutaj redakcja dostatecznie dobrze odzwierciedla to, co pan proponuje.

I jeszcze druga sprawa. Jest ona taka, jeżeli chodzi o termin przedawnienia: pan senator proponowałby, żeby skreślić ten obecny trzyletni okres przedawnienia i nie ustanawiać żadnego, czy żeby w tym przypadku ten okres wydłużyć? Bo trzy lata to w ogóle okres kodeksowy. Prawda? Chodzi o to, czy pan proponuje jakiś inny termin przedawnienia, czy nie.

Senator Jan Rulewski:

Panie Przewodniczący, wtedy by było brzmienie... Obecnie w zapisie dotyczącym pierwszej kategorii według przedłożenia rządu jest: „przypadające za trzy ostatnie lata przed ogłoszeniem upadłości”. Po skreśleniu wyrazów „za trzy ostatnie lata” byłoby „przypadające przed ogłoszeniem upadłości”. To wszystko.

Senator Michał Seweryński:

Dziękuję. Ja już zrozumiałem, na czym polega sprawa, tylko ciągle mam obawę, że ta redakcja, którą pan proponował, jest zbyt enigmatyczna, może więc trzeba by to jeszcze doprecyzować. Ale to ewentualnie możemy zrobić potem. Dziękuję.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Panie Ministrze, proszę...
A, najpierw pan...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

To znaczy ja chciałbym tylko upewnić się... Chodzi o to, żeby później od strony legislacyjnej prawidłowo sformułował poprawkę. Pan senator Rulewski chce, aby w pierwszej kategorii znalazły się wszystkie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Bo dzisiaj mamy sytuację taką: należności za ostatnie trzy lata przed ogłoszeniem upadłości są w kategorii pierwszej, a pozostałe – czytaj: wcześniejsze niż te, które zaistniały przez trzy lata – są w kategorii drugiej. Czyli pan senator przenosi to, co zaistniało później, po tym upływie trzyletnim, do kategorii pierwszej. Z tym że my mówimy tutaj o należnościach z tytułu składek. I ja nie wiem, czy merytoryczna zawartość tego, co pan senator powiedział, znajduje odzwierciedlenie w tym, co tutaj byłoby napisane. Bo mówimy tu o należnościach z tytułu składek, a należności z tytułu składek, jak rozumiem, rozumiemy jako wierzytelności ZUS – tak? – a nie tych, którzy od ZUS będą otrzymywali świadczenia.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Od ZUS? Okej, rozumiem, dziękuję.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Panie Ministrze...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Głos z sali: Mikrofon, Panie Senatorze!)

(Senator Jan Rulewski: ...W którym się mówi jeszcze „inne”.)

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Tak, tak, ja rozumiem, przenosimy...)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przepraszam bardzo, teraz ja chciałbym oddać głos...

(Głos z sali: Jeszcze...)

Panie Senatorze, do tego punktu, tak? To proszę bardzo.

Senator Robert Mamątow:

Ja się całkowicie nie zgadzam z panem senatorem Rulewskim. Właśnie cała ustawa jest po to, żeby zrównać tych wszystkich wierzycieli. Jeśli przyjmujemy poprawkę pana Rulewskiego... Ja przepraszam, ja bronię tutaj pana ministra, ale...

(Przewodniczący Marek Ziółkowski: Ale proszę nie przepraszać, Senatorze. Bo za co?)

Ja jestem z opozycji, a bronię ministra... *(Wesołość na sali) (Oklaski)*

Proszę państwa, przyjęcie tej poprawki pana Rulewskiego wywróci całą tę ustawę, dlatego jestem zdecydowanie przeciwko temu. Ja przepraszam, Panie Janku, ale ja od trzydziestu lat, od trzydziestu lat prowadzę firmę i kilka razy miałem taką sytuację, że byłem jednym z tych, którzy zostali na samym końcu... I ostatecznie nie dostali ani złotówki. A ZUS, urząd skarbowy, dostawały w pierwszym rządzie. Ale tak nie powinno być. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Senator Jurcewicz, proszę bardzo.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panowie Przewodniczący, niestety poprawka, którą pan senator Rulewski proponuje, odsuwa podmioty gospodarcze tak dramatycznie, że ja nie rozumiem wręcz tej poprawki. Panie Senatorze, za to, że podmiot podejmuje ryzyko, to chwala mu, bo tworzy w ten sposób miejsca pracy, i nie możemy go deprecjonować w taki sposób – a tak odbieram pańską poprawkę i nie zgadzam się z nią.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Dziękuję.

Pan senator Pocięj, ale króciutko prosimy... W sprawie kształtu tej poprawki? Pan senator nie przeprasza pana ministra?

Senator Aleksander Pocięj:

Ja z największą przykrością muszę zgodzić się z opozycją. I chciałbym powiedzieć, że nie jest prawdą fragment uzasadnienia wypowiedzi pana senatora Rulewskiego dotyczący tego, że w jakikolwiek sposób jego poprawka będzie broniła tych ludzi, którzy są w zakładzie pracy. To jest tylko obrona instytucji, która jest przez prawo wyposażona w bardzo potężne imperium, dość...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo potężne imperium takie jak urzędy skarbowe. To, że niektórzy urzędnicy właśnie dlatego, że im zawsze będzie się należało ściąganie należności, nie monitorują pewnych zdarzeń, będzie działało tylko i wyłącznie na korzyść tego systemu, a nie przeciwko niemu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Pan senator Zientarski chciałby w tym momencie zabrać głos. Proszę.

Senator Piotr Zientarski:

Ja zgłosiłem dwie poprawki, w tym jedną dotyczącą tej samej materii, a więc art. 342 ust. 1, który według propozycji, mojej poprawki otrzymałby brzmienie: „kategoria druga – inne należności, jeżeli nie podlegają zaspokojeniu w innych kategoriach, w szczególności podatki i inne daniny publiczne oraz pozostałe należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne”.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Proszę państwa, rozumiem, że pan minister... Chciałbym udzielić na krótko głosu. Proszę o stosunek rządu do poprawki senatora Rulewskiego.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Jerzy Kozdroń:**

Dziękuję serdecznie, Panie Przewodniczący.

W zasadzie moje wystąpienie powinno się ograniczyć do tego, że chciałbym serdecznie podziękować panom senatorom za to, że wzięli w obronę ten wymieniany przepis...

(Przewodniczący Marek Ziółkowski: Dziękuję, Panie Ministrze. I to wystarczy.)

Ale chciałbym powiedzieć jeszcze jedno. Wprowadzona poprawka została uzgodniona z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, to nie jest wrzutka, którą wprowadzamy wbrew ZUS. Druga sprawa: ZUS też ma świadomość tego, że musi zaktywizować urzędników do pracy, bo chodzi o to, że na razie oni przez pięć lat biernie się przyglądają, nic nie robią w takich sprawach, a przecież mają doskonałe instrumenty – urzędnik w każdej chwili może wydać decyzję, w każdej chwili może rozpocząć egzekucję, która przerywa bieg przedawnienia, w każdej chwili może ustanowić hipotekę przymusową. Ale oni tego nie robią, ponieważ są przekonani, że i tak się zaspokoją. Dlatego wprowadzamy te ograniczenia czasowe i mówimy: w pierwszej kategorii – do trzech lat wstecz od chwili otwarcia układu, a powyżej trzeciego roku – w pozostałym zakresie. Robimy to, ponieważ teraz dochodzi do takich sytuacji, że w razie ogłoszenia upadłości wierzyciel nawet nie powącha żadnych pieniędzy.

(Głos z sali: Bo tam nic nie ma.)

Bo już nic nie ma.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Ministrze.

I prosiłbym o ustosunkowanie się od razu pana ministra czy pani sędzi do poprawki pana senatora Zientarskiego, tak żebyśmy sprawę art. 342 mieli już załatwioną. Proszę bardzo.

**Ekspert w Departamencie Legislacyjnym
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Anna Hrycaj:**

Dziękuję bardzo.

Poprawka, która jest zgłoszona do pktu 2 w art. 342 ust. 1, dotyczy skreślenia słów „w tym część podatku odpowiadająca kwocie podatku naliczonego z tytułu korekty podatku” i to jest poprawka, która jest przez ministerstwo absolutnie popierana, ponieważ wiąże się to ze zmianą ustawy o VAT. Przepis ten dotyczył ulgi na złe długi, a ulgi na złe długi już w upadłości po prostu nie ma, czyli byłoby to odwołanie martwe i niepoprawne legislacyjnie.

(Głos z sali: Teraz jeszcze ta druga...)

(Głos z sali: To nam Ministerstwo Finansów zgłosiło tutaj taką propozycję poprawki.)

(Przewodniczący Marek Ziółkowski: I jeszcze ta druga poprawka, pana senatora Zientarskiego.)

Druga poprawka polega na skreśleniu w art. 429 pktu 2. Pkt 2 dotyczył art. 31 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którym obecnie sąd zawiadamia Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej o ogłoszeniu upadłości i otwarciu postępowania. W projekcie było proponowane, żeby robił to syndyk, nadzorca i zarządca, ale Ministerstwo Gospodarki słusznie zauważyło, że generowałyby to dodatkowe koszty w postaci konieczności stworzenia nowych elektronicznych formularzy, jak również to, że syndyk, nadzorca, zarządca są podmiotami prywatnymi i nie byłoby instrumentów, żeby ich do tego przymusić. A więc w związku z tym art. 31 ust. 2 nie będzie zmieniany. I ministerstwo tę poprawkę popiera.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Proszę państwa, mamy zatem taką sytuację: ministerstwo jest przeciwne, poza oczywiście... przeciwne poprawce senatora Rulewskiego, za to popiera obie poprawki pana senatora Zientarskiego. I tu mógłbym przystąpić do głosowania, ale chciałbym jeszcze zapytać o poprawkę senatora Matusiewicza. Przypomnę, że ta poprawka senatora Matusiewicza przenosi rozpoznanie z sądu rejonowego do okręgowego... O to chodzi w tej poprawce. I chciałbym usłyszeć stanowisko ministra w sprawie tej poprawki.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dyskusja była, ale prosiłbym jeszcze o powtórzenie opinii.

(Senator Piotr Zientarski: Była, bardzo obszerna, na poprzednim...)

Panie Senatorze, proszę bardzo.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Dziękuję bardzo.

Dziękuję panu ministrowi, że przedłożył pisemne odpowiedzi na moje pytania.

Wysokie Komisje, te pisemne odpowiedzi na pytania postawione przeze mnie na poprzednim posiedzeniu właśnie przemawiają za tym, żeby jednak takie sprawy rozpoznawały sądy okręgowe. Podam, przytoczę liczby. Po pierwsze, jest widoczna tego rodzaju dynamika, że takich spraw jest coraz mniej w sądach gospodarczych, wyraźnie wynika, że jest tendencja spadkowa. Na jeden etat sędziowski w sądzie rejonowym w wydziale gospodarczym przypada 1 tysięcy 726 spraw wpływających w roku 2014; tymczasem w sądach okręgowych na jeden etat sędziowski przypada 258 spraw. Przy czym jeśli chodzi o etaty sędziowskie w sądach okręgowych gospodarczych, to są to 232 osoby – to jest podane nawet jako 0,05% w sumie, bo to są, jak wiadomo, etaty kalkulacyjne. Czyli to jest 258 spraw w roku. I jeżeli sędziowie orzekają przez 48–49 tygodni w roku i mają dwie sesje tygodniowo, to 258 spraw okazuje się naprawdę bardzo małą liczbą. Ja to mówię na podstawie praktyki, bo jestem senatorem niezawodowym i prowadzę takie sprawy. I mówię to na przykładzie konkretnych województw.

Ostatnio w sądzie gospodarczym na wokandzie była jedna sprawa, tak, jedna sprawa. A więc argument, że sądy gospodarcze, wydziały gospodarcze są przeciążone sprawami... Nie wiem, może tutaj trzeba inaczej rozpoznawać sprawy na przykład w kwestii sądów okręgowych warszawskich, gdzie takich spraw jest na pewno więcej. Ale przecież oprócz nich sądów okręgowych jest odpowiednia liczba i naprawdę ranga takiego postępowania by wymagała, żeby trzech sędziów zawodowych rozpoznawało tego rodzaju sprawy. Dziękuję bardzo. I podtrzymuję poprawkę.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Krótko: stanowisko ministra. Dyskusja w tej sprawie już się odbyła w zeszłym tygodniu, więc nie chciałbym niejako powtarzać...

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń:

Ja chciałbym tylko nawiązać do tych danych statystycznych, na które pan senator się powołuje. One są mylące, Panie Senatorze, nie wolno tego czytać tak dosłownie. Pan ma 1 tysiąc 700 spraw przypadających na sędziego w sądzie rejonowym, ale tu trzeba brać pod uwagę również sprawy, które załatwiają referendarze sądowi, a więc postępowania upominawcze itd. Czyli tego sędziowie w ogóle nie dotyczą. Do tego dochodzą jeszcze sprawy rejestrowe, które też załatwiają referendarze. W związku z tym argumentacja, że tyle spraw przypada na sędziego rejonowego, a tyle na sędziego okręgowego... To są dwie różne sprawy. Te 258 spraw przypadających na sędziego okręgowego to są sprawy gatunkowo poważne, to nie są sprawy związane z postępowaniami upominawczymi, które może załatwiać referendarz. Dziękuję.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, w tym momencie...

Senator Piotr Zientarski:

Ja bym jeszcze dodał jedną kwestię. Oczywiście moje stanowisko – przypominam, dosyć szeroko je argumentowałem – jest takie, że jestem przeciwny przesunięciu takich spraw do sądu okręgowego. Takie sprawy będą rozpatrywać doświadczeni sędziowie, trzech sędziów, sędziowie, którzy znają problemy upadłościowe, sędziowie, którzy nie będą osobami niedoświadczonymi – ponieważ asesory, którzy będą w przyszłości przywróceniu, będą wyłączeni z rozpatrywania tych spraw – czyli mamy gwarancję, że sędzia młody, niedoświadczony, który mógłby w sądzie rejonowym orzec karę kilkunastu lat pozbawienia wolności, nie będzie takich spraw prowadził. W związku z tym tu jest pełna gwarancja. Ale zgodzę się z panem senatorem Matusiewiczem, że niestety sędziowie, pomimo że poka-

zują, iż są bardzo obciążeni – co wiemy, zresztą bardzo często jest to też pewien argument – wyznaczają, tak jak pan mówił, jedną taką sprawę, gdy można by wyznaczyć kilka spraw. I stąd często biorą się właśnie różne takie... taka generalnie przewlekłość postępowania, niestety. Ale tu jedno z drugim nie ma nic wspólnego.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, w tym momencie kończę ten etap dyskusji i powiem tak: te trzy poprawki – zaraz je poddam pod głosowanie... Chciałbym poddać je pod głosowanie w pierwszej kolejności. Ale też chciałbym przejąć wszystkie zaproponowane wcześniej poprawki, dwieście pięćdziesiąt poprawek do stu osiemdziesięciu pięciu punktów, i chcę je zgłosić, poddać także pod głosowanie.

Skoro nie ma innych głosów, to chciałbym, żebyście wszyscy państwo senatorowie upewnili się, że macie karty włożone w odpowiednie miejsca, abyśmy mogli przeprowadzić głosowanie. Bardzo się cieszę, że siedzimy na sali plenarnej, a nie w sali nr 217, gdzie trzeba by było to ręcznie robić.

Jako pierwszą poddam pod głosowanie poprawkę sformułowaną przez pana senatora Rulewskiego. Znamy stanowisko rządu.

Proszę państwa, kto jest za tą poprawką?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję bardzo.

Jak to wygląda? Aha, mam tutaj... Chciałem patrzeć na tablicę, a ja mam tutaj...

Głosowało 28 senatorów, 1 – za, 25 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Poprawka senatora Rulewskiego została odrzucona.

W drugiej kolejności głosujemy nad pierwszą poprawką. Czy to można przegłosować łącznie...? Nie. Głosujemy nad pierwszą poprawką pana senatora Zientarskiego, partą przez rząd.

Kto jest za tą poprawką?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję bardzo.

Na 30 senatorów 26 było za, 4 się wstrzymało.

Pierwsza poprawka senatora Zientarskiego została przyjęta.

Głosujemy nad drugą poprawką senatora Zientarskiego.

(*Senator Piotr Zientarski: Co do kategorii...*)

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję bardzo.

Na 30 senatorów 26 było za, 4 się wstrzymało.

Trzecie głosowanie będzie dotyczyło łącznie obu poprawek pana senatora Matusiewicza, bo te poprawki są powiązane.

Proszę bardzo: kto jest za tymi poprawkami?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję i proszę o wyniki.

Na 29 senatorów 8 było za, 16 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Poprawki senatora Matusiewicza zostały odrzucone.

Proszę państwa, teraz głosowanie blokowe, na które się zgodziliśmy. Jeszcze raz powiem: to jest około dwustu pięćdziesięciu poprawek do stu osiemdziesięciu pięciu punktów, ja je przejmuję i prosiłbym o ich przegłosowanie.

Kto jest za tym blokiem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę państwa, głosowało 31 senatorów, 27 było za, 4 się wstrzymało.

Dziękuję państwu za przyjęcie tego trybu głosowania.

Pan senator Matusiewicz, proszę bardzo.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Chciałbym zgłosić wniosek mniejszości dotyczący mojej poprawki.

(Przewodniczący Marek Ziółkowski: Rozumiem. A kto będzie drugim...)

Zgłaszam to z panem senatorem Paszkowskim Bohdanem.

Przewodniczący Marek Ziółkowski:

Pan senator Matusiewicz i Paszkowski – bo tu jest kolejność alfabetyczna – będą to zgłaszali.

Proszę państwa, teraz prosimy jakiegoś prawnika, żeby był sprawozdawcą...

(Głos z sali: Jeszcze całość...)

A, przepraszam, przed wyborem sprawozdawcy musimy się ustosunkować do całości, ustawy i poprawek. Bardzo przepraszam, proszę państwa.

Ustawa, w całości z... Kto jest za? ...Z przyjętymi poprawkami oczywiście, wieloma poprawkami.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję bardzo. Proszę o wyniki.

Na 30 senatorów 22 było za, 8 się wstrzymało.

Panie Senatorze Zientarski, jako doświadczony prawnik będzie pan łaskaw zostać sprawozdawcą?

(Senator Piotr Zientarski: Wyrażam zgodę.)

Pan senator wyraził zgodę. Proponuję, żeby pan senator był sprawozdawcą.

Dziękuję panu ministrowi, dziękuję gościom, dziękuję wszystkim czterem komisjom.

Kończę połączone posiedzenie czterech komisji senackich.

(Rozmowy na sali)

A, proszę państwa, ja jeszcze powiem – i chciałbym, żebyśmy to zaakceptowali – że na posiedzeniu plenarnym zaproponuję, żeby te wszystkie poprawki, które przegłosowaliśmy tu razem, blokiem, także w ten sposób stanęły do głosowania na posiedzeniu plenarnym.

Dziękuję bardzo. Kończę posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 12 minut 48)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii